

255. Mely igen jó az Úr Istent dicsérni

Régi magyar dallam.

f#m A c#m f#m A hm C# f#m/A E D A E f#m C#7 f#m
 f#m E hm C# D A f#m C#7 f#m

1. Mely i - gen jó az Úr Is - tent dí - csér - ni, Fel - sé - ged - nek, én U - ram é - ne - kel - ni,
 2. I - gen reg - gel ir - gal - ma - dat hir - det - ni, I - gaz - sá - god - ról éj - jel gon - dol - kod - ni,

f#m H7 C#7 f#m E7/G# A D A E D hm f#m/C# C#7 f#m
 f#m hm E f#m hm C# A E f#m hm f#m C#7 f#m

Szent ne - ve - det dí - csér - vén ma - gasz - tal - ni És min - de - nütt e vi - lá - gon hir - det - ni.
 He - ge - dű - vel, or - go - ná - val zen - get - ni, Min - den é - nek - lő szer - szám - mal tisztel - ni.

f#m E hm C# D A f#m C#7 f#m
 f#m hm E f#m hm C# A E f#m hm f#m C#7 f#m

3. Csudaképpen én vígasztalást vészek, Cselekedetidre hogyha te - kin - tek,
 Kezeidnek munkájában örvendek, Teremtőmnek, megváltómnak é - nek - lek.

f#m E hm C# D A f#m C#7 f#m

4. Az esztelen ember ezt nem esméri, A hitetlen bolond ember nem ér - ti;
 Kinek rólad nincs igaz esméreti: Szent Fiadban mert nincs hite ő - né - ki.

f#m E hm C# D A f#m C#7 f#m

5. E világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan cselekesznek;
 Mint a fűvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül - örökké elvesse - nek.

f#m E hm C# D A f#m C#7 f#m

6. Lám ezeket, Uram, felséges Isten, Kik támadnak a te szent igéd el - len,
 Viaskodnak a te híveid ellen: Megbünteted, mert vagy örök Úr Is - ten.

f#m E hm C# D A f#m C#7 f#m

7. Rólad, Uram, akik megemlékeznek, Mint a pálmafa, szintén úgy zöldel - nek;
 Mint cédrusfák, ugyan meggyökereznek Az igazak, kik igaz hitben él - nek.

f#m E hm C# D A f#m C#7 f#m

8. Vallást tesznek minden emberek előtt, Hogy az Isten igaz mindenek fö - lött;
 Hamisságot soha nem cselekedett, Mint kőszikla, ő ád nagy erős - sé - get.

Sztárai Mihály (először Bártfa, 1593.)

